

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 9Csp/97/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116223990
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2017:4116223990.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou Mgr. Jankou Benkovičovou v spore žalobcu: Friendly Finance Slovakia s.r.o., IČO: 47 243 368, Hlavná 104, 040 01 Košice, zast.: Mgr. Henrich Schindler, Janka Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: U. M., G. XXX/X, XXX XX G., o zaplatenie sumy 296,89 eur, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 200 € s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 200 eur od 18.02.2014 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Žalobca má právo na náhradu trov konania vo výške 36 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 296,89 eur, ktorá pozostáva z poskytnutého úveru vo výške 200 eur, z individuálne dojednanej odplaty vo výške 41,89 eur a z náhrady skutočne vynaložených nákladov vo výške 55 eur podľa čl. 4 bod 5 rámcovej zmluvy.

2. Podľa § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

3. Podľa § 219 ods. 1, 3 CSP, rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiadala, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

4. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade išlo o otázku jednoduchého právneho významu a hodnotu sporu, súd nenariadil pojednávanie.

5. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 3.2.2014 súd zistil, že žalovanej bol poskytnutý krátkodobý, bezúčelový, bezúročný úver vo výške 200 eur so splatnosťou do 17.2.2014. V predmetnej zmluve žalobca uvádza, že žalovaná sa zaväzuje úver vrátiť s príslušenstvom v celkovej výške 241,89 eur, RPMN činí 14.127,50 eur. Ďalej uviedol v zmluve, že celkové náklady sú tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 41,89 eur. Žalovaná z predmetného úveru nič neuhradila. V rámcovej zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru je v článku 4 uvedené, že úver je bezúročný, článok 4 bod 1 podľa neho sa zaväzuje klient zaplatiť veriteľovi poplatok spojený so spracovaním a poskytnutím úveru.

6. Súd aplikoval na daný prípad i Smernicu Rady ES č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pre úplnosť veci však Najvyšší súd SR uvádza, že spotrebiteľské zmluvy sú v právnom poriadku Slovenskej republiky upravené zákonom o ochrane spotrebiteľa a Občianskym zákonníkom, pričom každý z týchto zákonov upravuje časť problematiky a

oba tieto zákony je potrebné aplikovať spoločne z dôvodov, aby nedošlo k porušeniu práv priznaných spotrebiteľom pri uzavieraní spotrebiteľských zmlúv podľa práva Európskeho spoločenstva.

7.Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa môžu byť spotrebiteľskými zmluvami všetky pomenované aj nepomenované zmluvy bez ohľadu na to, podľa ktorého zákona boli uzavreté. Pre kvalifikáciu zmluvy ako zmluvy spotrebiteľskej je podstatné, aby išlo o zmluvu, ktorá sa uzaviera vo viacerých prípadoch v rovnakej podobe, že sa uzaviera medzi podnikateľom vykonávajúcim svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom, a že spotrebiteľ nemá možnosť reálnym spôsobom zmeniť obsah pripraveného návrhu zmluvy, nemôže vyjednávať o zmene návrhu s vyhlídkou na úspech a jeho jediná možnosť naloženia s návrhom zmluvy je alternatívna, a to buď prijme návrh zmluvy alebo návrh zmluvy odmietne.

8.Smernica Rady Európskych spoločenstiev č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993 neurčila zmluvné typy, ktoré môžu mať povahu spotrebiteľskej zmluvy. Každá zmluva, upravená zákonom, aj nepomenovaná zmluva, môže byť zmluvou spotrebiteľskou, pokiaľ vykazuje znaky určené smernicou. Súdny dvor Európskeho spoločenstva to zdôraznil právnym názorom „Podľa čl. 1 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 Smernice, priznaná ochrana v podstatnom rozsahu zahŕňa podmienky, ktoré neboli individuálne dohodnuté vo všetkých zmluvách uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom“.

9.Z ustanovenia § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa z poznámky 9 pod čiarou vyplýva, že pri identifikácii spotrebiteľských zmlúv odkazuje zákon v poznámke pod čiarou na ustanovenia §§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka.

10.Súd považuje za potrebné poukázať i na ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde je zakotvené výkladové pravidlo, týkajúce sa obsahu spotrebiteľských zmlúv, v zmysle ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

11.Podľa § 1 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom nie sú:

- a) hypotekárny úver a komunálny úver podľa osobitného predpisu, 1)
- b) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti,
- c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov,
- d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti,
- e) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého účelom je splatenie úverov na základe zmlúv uvedených v písmenách a) až d),
- f) úver, ktorého výška je menej ako 100 eur a viac ako 75 000 eur; ak je na rovnaký alebo obdobný účel uzavretých v období 12 mesiacov viac zmlúv o úvere medzi tým istým veriteľom a spotrebiteľom, súhrn všetkých zmlúv o úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver podľa tohto zákona,
- g) nájom podľa Občianskeho zákonníka, 2) ak v zmluve o nájme nie je ustanovená povinnosť kúpy predmetu zmluvy po uplynutí určitej doby,
- h) úver formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť do jedného mesiaca, ak v § 4 ods. 14 nie je ustanovené inak,
- i) úver bez úroku a bez ďalších poplatkov,
- j) úver, ktorý poskytuje zamestnávateľ svojim zamestnancom z vlastných zdrojov bez úroku alebo s ročnou percentuálnou mierou nákladov nižšou, ako prevláda na finančnom trhu, a ktorý sa neponúka verejne,
- k) úver poskytovaný na základe zmluvy, ktorá je uzavretá na základe rozhodnutia súdu alebo iného orgánu ako výsledok vyriešenia sporu na súde alebo pred iným orgánom,
- l) úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace,
- m) úver podľa osobitného predpisu, 3)
- n) úver bez poplatkov týkajúci sa odloženej platby existujúceho dlhu,
- o) úver, na zabezpečenie ktorého sa od spotrebiteľa vyžaduje, aby ako zábezpeku uložil do úschovy veriteľa hnuťnú vec a zodpovednosť spotrebiteľa sa obmedzuje výlučne na túto založenú hnuťnú vec,
- p) úver poskytovaný na účely podľa osobitných predpisov 4) pre obmedzený okruh osôb vo verejnom záujme a za úrokové sadzby nižšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, alebo bezúročný úver, alebo za iných podmienok, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie ako tie, ktoré prevládajú na finančnom trhu, a za úrokové sadzby, ktoré nie sú vyššie ako úrokové sadzby prevládajúce na finančnom trhu,
- q) úver, ktorého účelom je financovanie sústavného poskytovania služieb alebo dodávanie tovaru rovnakého druhu, ktorý spotrebiteľ spláca počas poskytovania služieb alebo dodávania tovaru formou splátok,

r) úver poskytovaný vlastníkom bytov a nebytových priestorov zastúpených správcom alebo spoločenstvom vlastníkov na účely podľa osobitného predpisu. 4a)

12.V odseku 3 sú uvedené určité druhy úverov, na ktoré nebude navrhovaná právna úprava aplikovaná. Toto vecné vymedzenie pôsobnosti zákona vyplýva z implementovanej smernice ES a je dané zvláštnym charakterom niektorých zmlúv alebo existenciou špecifickej právnej úpravy.

13.Podľa § 2 na a účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

c) iným veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. c), f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm.

a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,

f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

Podľa § 2 zák. č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na účely tohto zákona sa rozumie

a) zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie,

b) finančnou službou služba poskytovaná

1. poisťovňou, poisťovňou z iného členského štátu, zahraničnou poisťovňou alebo ich pobočkami, 1)

2. obchodníkom s cennými papiermi, zahraničným obchodníkom s cennými papiermi, pobočkou zahraničného obchodníka s cennými papiermi, 2)

3. správcovskou spoločnosťou, zahraničnou správcovskou spoločnosťou, pobočkou zahraničnej správcovskej spoločnosti, 3)
4. bankou, zahraničnou bankou, pobočkou zahraničnej banky, 4)
5. doplnkovou dôchodkovou spoločnosťou, 5)
6. inštitúciou elektronických peňazí, zahraničnou inštitúciou elektronických peňazí, pobočkou zahraničnej inštitúcie elektronických peňazí, 6)
7. veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania, 7) alebo
8. inou osobou s obdobným predmetom činnosti, ako majú osoby uvedené v prvom až siedmom bode,
- c) dodávateľom osoba, ktorá je v rámci svojho podnikania zmluvným poskytovateľom finančných služieb prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku,
- d) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej sa výlučne na osobnú spotrebu poskytujú finančné služby na základe zmluvy na diaľku a ktorá pri jej uzatvorení a plnení nekoná v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania,
- e) prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedkom, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg,
- f) trvanlivým médiom nástroj alebo technický prostriedok, ktorý umožňuje spotrebiteľovi uchovať jemu adresovanú informáciu spôsobom umožňujúcim použitie tejto informácie v budúcnosti na účely, ktoré plní táto informácia, a umožňujúcim nezmenené reprodukovanie uloženej informácie, najmä technický nosič informácií,
- g) prevádzkovateľom prevádzkovateľ alebo poskytovateľ prostriedku diaľkovej komunikácie, ktorý v rámci svojho podnikania sprístupňuje jeden alebo viacero prostriedkov diaľkovej komunikácie na použitie dodávateľovi,
- h) automatickým telefónnym volacím systémom systém, ktorý automaticky doručuje zaznamenanú hlasovú správu,
- i) sprostredkovateľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je podľa osobitného zákona 8) oprávnená vykonávať činnosť smerujúcu k tomu, aby záujemca o uzatvorenie zmluvy na diaľku mal príležitosť takú zmluvu uzavrieť,
- j) zmluvnou pokutou sankcia alebo iné plnenie spojené s odstúpením od zmluvy na diaľku.

14. Podľa § 8 zák. č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov práva spotrebiteľa ustanovené týmto zákonom nemožno vopred zmluvne vylúčiť ani obmedziť, 24) a to bez ohľadu na právny poriadok, ktorým sa zmluvný vzťah riadi. Zmluva na diaľku nesmie obsahovať ustanovenia, ktorými by sa spotrebiteľ vopred vzdával akýchkoľvek práv, a ustanovenia, že dokazovanie týkajúce sa splnenia všetkých povinností dodávateľa alebo časti povinností dodávateľa, ktoré preňho vyplývajú z tohto zákona, spočíva na spotrebiteľovi.

15. Podľa § 4 ods. 1 cit. zákona dodávateľ je povinný pred uzatvorením zmluvy na diaľku alebo predtým, ako spotrebiteľ bude viazaný ponukou finančnej služby oznámiť spotrebiteľovi informácie o

a) dodávateľovi, a to

1. obchodné meno a sídlo dodávateľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu dodávateľa, ak ide o fyzickú osobu,
2. ďalšie kontaktné adresy, ktoré sú dôležité pre vzťah spotrebiteľa s dodávateľom, iné ako sú uvedené v bode 1,
3. predmet podnikania alebo činnosti,
4. identifikačné číslo dodávateľa a označenie registrového súdu, ktorý ho prideliť; ak ide o cudzozemca, označenie verejného zoznamu alebo registra, do ktorého sa zapisujú ustanovené údaje týkajúce sa podnikateľov v štáte, v ktorom má sídlo dodávateľ, a identifikačné číslo, pod ktorým je v tomto verejnom zozname alebo registri zapísaný,
5. obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo obchodného zástupcu dodávateľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania, adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo obchodného zástupcu dodávateľa, ak ide o fyzickú osobu,
6. obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo sprostredkovateľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo sprostredkovateľa, ak ide o fyzickú osobu, a ich právny vzťah k dodávateľovi,
7. názov a sídlo príslušného orgánu dohľadu nad činnosťou dodávateľa,

b) finančnej služby, a to uvedením

1. charakteristiky poskytovanej finančnej služby,

2. celkovej výšky odplaty za finančnú službu vrátane všetkých poplatkov, výdavkov a daní platených spotrebiteľom prostredníctvom dodávateľa; ak nemožno určiť presnú výšku odplaty za finančnú službu, dodávateľ je povinný uviesť základ na jej výpočet tak, aby bolo možné overenie jej výšky spotrebiteľom,
3. upozornenia na riziká, ak ponúkaná finančná služba je spojená s nástrojmi zahŕňajúcimi riziká súvisiace s ich špecifickými črtami alebo činnosťami, ktoré sa majú vykonať alebo ktorých cena je závislá od zmien na finančných trhoch, na ktoré dodávateľ nemá vplyv, a upozornenie, že doterajší výnos nie je zárukou budúcich výnosov,
4. informácie o daniach a iných poplatkoch, ktoré nie sú uhrádzané prostredníctvom dodávateľa, alebo ním nie sú vyberané,
5. doby platnosti poskytnutých údajov,
6. informácie o platobných podmienkach a spôsobe vykonania služby,
7. dodatočných nákladov spotrebiteľa spojených s použitím prostriedkov diaľkovej komunikácie, ak sa účtujú,

c) zmluve na diaľku, a to o

1. práve na odstúpenie od zmluvy podľa § 5 vrátane doby jeho trvania, o podmienkach na jeho uplatnenie, informácie o peňažnej sume, ktorú možno požadovať od spotrebiteľa podľa § 6 ods. 1, a o dôsledkoch neuplatnenia tohto práva alebo o neexistencii práva na odstúpenie od zmluvy,
 2. minimálnej dobe platnosti zmluvy v prípade finančných služieb, ktoré sa majú poskytovať trvalo alebo opakovane,
 3. možnosti predčasného alebo jednostranného skončenia zmluvy vrátane informácie o súvisiacich zmluvných pokutách,
 4. postupe uplatnenia práva na odstúpenie od zmluvy vrátane adresy, na ktorú sa má zaslať oznámenie o odstúpení,
 5. označení štátu, ktorého právnym poriadkom sa dodávateľ riadi pri ponuke finančných služieb spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy,
 6. voľbe práva a súdu podľa osobitného predpisu, 11)
 7. jazyku alebo jazykoch, v akých sa dodávateľ so súhlasom spotrebiteľa zaväzuje komunikovať počas trvania zmluvy a oznamovať zmluvné podmienky a informácie podľa tohto paragrafu,
- d) spôsobe vybavovania reklamácií a sťažností alebo o možnosti mimosúdneho vybavenia sťažností, 12)
- e) existencii iných garančných fondov alebo systémov náhrad, ako sú garančné fondy alebo systémy náhrad podľa osobitných zákonov. 13)

16. Podľa § 4 ods. 2 cit. zák. dodávateľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi informácie podľa odseku 1 zreteľným a zrozumiteľným spôsobom vhodným pre použitý prostriedok diaľkovej komunikácie v súlade so zásadami dobrých mravov a v súlade so zásadami poctivého obchodného styku tak, aby bol zrejmy obchodný účel týchto informácií; informácie musia byť aktuálne, úplné a pravdivé.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) spotrebiteľskou zmlouvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

20. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

23. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

24. Podľa § 53 ods. 4 OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní,
- s) požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,
- t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,
- u) požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,
- v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

25. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Podľa § 53 ods. 6 OZ Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

27. Podľa § 53 ods. 11 OZ neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

28.Podľa § 53a ods. 1 OZ ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

29.Podľa § 53a ods.2 OZ ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

30.Podľa § 53b ods. 1 OZ ak je predmetom spotrebiteľskej zmluvy poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, sankcie za omeškanie s plnením záväzku spotrebiteľa spolu nesmú byť vyššie, ako ustanoví vykonávací predpis.

31.Podľa § 53d OZ spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení, ako je uvedená vo výroku rozhodnutia súdu a jej uzavretie bolo dosiahnuté za použitia nekalej obchodnej praktiky alebo úžery, je neplatná.

32.Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

33.Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

34.Podľa § 54 ods.3 OZ v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

35.Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

36.V odseku 3 je príslušenstvo pohľadávky vymedzené taxatívne. Pozostáva z úrokov (napr. dohodnutých pri vkladoch alebo pôžičkách v peňažných ústavoch), ďalej z úrokov z omeškania (napr. § 517 ods. 2, prípadne z poplatku z omeškania, ak tak ustanovuje zákon v súvislosti s omeškaním dlžníka (napr. § 697, a napokon z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky; medzi tieto náklady treba zahrnúť aj prípadné trovy súdneho konania. Úroky i úroky z omeškania sa upínajú (viažu), rovnako ako poplatok z omeškania, iba k pohľadávke.

37.Podľa § 657 OZ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

38.Podľa § 658 ods. 1 OZ pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

39.Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení účinnom od 1. 2. 2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

40.Pre súkromné právo je charakteristická rovnosť subjektov právnych vzťahov, teda i rovnosť zmluvných strán. Jeho rys je niekedy považovaný priamo za pojmový znak súkromného práva. Preto sa zdá, že každá zvláštna ochrana poskytovaná iba jednému zo subjektov právneho vzťahu je čímsi, čo sa prieči povahe súkromného práva, pretože je nutne spojené s právnym zvýhodnením. Klasické poňatie rovnosti subjektov v súkromnoprávných vzťahoch sa zakladá na rovnosti formálnej. Tá spočíva v tom, že zákon neposkytuje žiadnemu subjektu, či ich skupine právne výhody, ako i v tom, že súkromnosť v právnej sfére nie je žiadna zo strán voči druhej v pozícii nadriadenosti či podriadenosti. Táto formálna rovnosť je protajškom občianskej rovnosti pred zákonom v demokratických ústavách a spolu s ňou vznikla k prekonaniu stavovských rozdielov predchádzajúcej doby. Formálna rovnosť je rovnosťou nerovných. Ich nerovnosť vyplýva nielen z prirodzených rozdielov medzi ľuďmi, ale aj z rôznej hospodárskej a spoločenskej pozície právnych subjektov, ktorá podmieňuje ich faktické možnosti, prístup k informáciám a podobne.

41.Osoby pod zvláštnou ochranou zákona dlho zostali jedinou odchýlkou zo zásady rovnosti. Práve obmedzené možnosti verejnoprávnej ochrany slabších subjektov vedú k tomu, že požiadavka ich ochrany preniká ako aktuálne spoločenská ochrana do práva súkromného. Týka sa to aj jednotlivých inštitútov, ktorých okruh sa sústavne rozširuje, takže ochranu slabšej zmluvnej strany možno dnes považovať ako vývojový trend súkromného práva. Tak súkromné právo dospelo až k potrebe ochrany

slabšej strany v bežných spotrebiteľských vzťahov. Pokiaľ ide o vymedzenie slabšej strany, treba vychádzať z toho, čo je pre túto slabšiu stranu charakteristické. Ide teda o fyzickú osobu, ktorá je voči druhej strane záväzkového vzťahu v nevýhode spočívajúcej predovšetkým v nedostatku profesionality, v obmedzujúcej informovanosti, v konaní pod určitým hospodárskym tlakom z dôvodu finančnej nedostatočnosti, v obmedzenom prístupe k právnej pomoci a podobne. Na základe uvedenej charakteristiky tak možno uzavrieť, že v rámci dodávateľsko-spotrebiteľských vzťahov je slabšou zmluvnou stranou jednoznačne spotrebiteľ.

42.Čo sa týka možnosti ochrany spotrebiteľov, tak okrem ochrany prostredníctvom spotrebiteľského práva, mu možno ochranu poskytnúť aj všeobecnými prostriedkami. Takým je napr. "leasio enormi", či nadmerné poškodenie. Základom dnešného poňatia tohto termínu je skutočnosť, že pri úplatných zmluvách jedna zo strán využíva (resp. zneužíva) pozície tej druhej, aby dosiahla výrazné disproporcie medzi vzájomnými plneniami. Pritom už existencia tejto disproporcie zakladá domnienku, že ide o využitie alebo zneužitie výhodného postavenia. S rozvojom Európskej únie sa čoraz viac zvyšuje aj potenciál vnútorného trhu. Spoločná legislatíva Európskej únie prijala Smernicu o nekalých obchodných praktikách v máji 2005, ktorú členské štáty boli povinné zaviesť do právnej úpravy do decembra 2007. Táto smernica bola prijatá na posilnenie dôvery európskych spotrebiteľov a jej cieľom je ozrejmiť práva spotrebiteľom. Obchodné praktiky označujú činnosti súvisiace s reklamou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľovi, vzťahujú sa na akúkoľvek činnosť, opomenutie, spôsob správania, vyjadrenia alebo obchodnú komunikáciu, vrátane reklamy a marketingu, ktorú vykonáva obchodník. Ak ide o nekalé praktiky, znamená to, že podľa konkrétnych kritérií sa tieto činnosti považujú za neprijateľné voči spotrebiteľovi.

43.Podľa § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávané pri predaji výrobkov a poskytovaní služby alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

44.Porušenie rovnováhy, rakúskym OGH nazývanej aj "ekvivalencie" sa prejavuje najmä ako neprímeranosť konkrétneho dojednania, či celého právneho úkonu. Obvykle táto nerovnováha či neprímeranosť spočíva najmä: - v hrubom nepomere, či už vzájomných plnení zmluvných strán navzájom alebo práv a povinností jednej zmluvnej strany, alebo v tom, že sú podstatným spôsobom prekročené (alebo inak na úkor jednej zo strán prelomené) obvyklé podmienky v danej oblasti vzťahov. Napr. v oblasti pôžičiek a úverov sa za obvyklé podmienky berú podmienky požadované bankami. Definícia dobrých mravov, hoci pre špecifické účely ochrany spotrebiteľa, je súčasťou aj pozitívneho práva.

45.Na účely ochrany spotrebiteľa bola prijatá v rámci Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. V zmysle § 4 ods. 5. Zákona o ochrane spotrebiteľa: "Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávané pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody." Táto zákonná definícia je zrejme vytvorená na účely ochrany spotrebiteľa, a preto používa aj termíny, ktoré Zákon o ochrane spotrebiteľa definuje. Ako je však zrejmé z jej znenia, táto definícia zodpovedá aj všeobecným definičným znakom a charakteristike uvedenej v časti 4.1 a súčasne je viditeľná značná previazanosť a konformnosť tejto definície napr. s vyššie uvádzanou nemeckou judikatúrou v oblasti dobrých mravov. Vzhľadom na množstvo požiadaviek na splnenie takejto definície, bude zrejme v praxi veľmi náročné preukázať rozpornosť s dobrými mravmi subsumáciou konkrétneho konania pod takúto definíciu, ktorá obsahuje subjektívny prvok na strane konajúceho - poškodzujúceho subjektu, a to preukázanie "využitia" omylu, ľsti a pod. Civilnoprávnou sankciou rozporu s dobrými mravmi je:

- a) skutočnosť, že príslušný právny vzťah nepožíva právnu ochranu v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka,
- b) právny úkon je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný.

46.Ustanovenie § 53 ods. 6 OZ sa počínajúc 1. 11. 2008 týkalo iných foriem poskytovania peňažných prostriedkov, ako boli spotrebiteľské úvery, ak zároveň išlo o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 OZ. V

praxi ide najmä o zmluvu o pôžičke (§ 657 OZ zmluvu o úvere (§ 497 OBZ alebo iné druhy poskytnutia peňažných prostriedkov, ak nejde o spotrebiteľský úver. Do pôsobnosti zákona o spotrebiteľských úveroch spadala podľa judikatúry súdov i zmluva o prenájme s následnou kúpou veci (lízingové zmluvy), ktorú veriteľ uzatvoril so spotrebiteľom (ak zmluva zabezpečuje prevod vlastníckeho práva) (Ro NS SR z 26. 2. 2008, sp. zn. 1 Sžo 106/2007). Na túto zmluvu súd aplikoval ustanovenie § 53 ods. 6 OZ.

47. Zmyslom ustanovenia § 53 ods. 6 OZ bolo postihovanie neprimeranej odplaty pri iných finančných plneniach, ako sú spotrebiteľské úvery, a to neplatnosťou právneho úkonu. Za kritérium, na základe ktorých sa posudzovala výška odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky, sa považovali odplaty poskytované bankami za spotrebiteľské (zákon nepresne používa pojem „spotrebné“) úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

48. Podľa zákona výška odplaty nesmie „podstatne“ prevýšiť obvyklú mieru odplaty požadovanej bankami. Výška obvyklej odplaty vyplýva z ustanovenia § 502 ods. 1 OBZ. Podľa neho, ak nie sú dojednané úroky medzi veriteľom a dlžníkom, platí, že dlžník ich platí v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. V opačnom prípade je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy.

49. Z hľadiska posúdenia „obdobnosti prípadov“ sa prihliada na okolnosti, ktoré sú uvedené v druhej vete § 53 ods. 6 OZ. Bude sa teda zohľadňovať:

- a) finančná situácia spotrebiteľa,
- b) spôsob a miera zabezpečenia záväzku spotrebiteľa (pozri § 53 ods. 7 OZ)
- c) objem poskytnutých finančných prostriedkov,
- d) lehota splatnosti poskytnutých finančných prostriedkov.

50. Medzi pôžičkou podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka a úverom podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka existujú určité rozdiely. Medzi tie základné patrí to, že úver je vždy poskytovaný za úrok. V zmysle § 502 Obchodného zákonníka totiž platí, že od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona a ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Záväzok platiť úroky ako odplatu /cenu/ za poskytnutie peňažných prostriedkov je podstatnou časťou zmluvy o úvere. Oproti tomu pri peňažnej pôžičke v zmysle § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka dohodnúť úroky možno, nie je to však povinnosť a peňažná pôžička tak môže byť aj bezúročná. V predmetnej právnej veci bolo vykonaným dokazovaním zistené, že uzatvorili účastníci prostriedkami diaľkovej komunikácie podľa zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku zmluvu, nazvanú Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

51. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

52. Medzi stranami sporu bola uzavretá prostredníctvom diaľkovej komunikácie zmluva o pôžičke v danom prípade nejde o spotrebiteľský úver, nakoľko lehota splatnosti bola do 1 mesiaca. Táto zmluva bola uzavretá v súlade so zákonom č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Zmluvný vzťah sa preto nespravuje ustanoveniami právneho predpisu a to zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale táto skutočnosť neznamená, že oprávňuje veriteľa k ľubovôli pri uvedení zmluvných podmienok, ktoré nesmú byť v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka § 52 a nasledujúce o spotrebiteľských zmluvách, nakoľko o spotrebiteľskú zmluvu ide. Z predmetnej zmluvy vyplýva, že išlo o pôžičku, ktorá je bezúročná, bezodplatná.

53. Vzhľadom k tomu, že žalovaná uzatvorila rámcovú zmluvu, ktorá je podkladom zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, kedy mala vrátiť pôžičku v jednej splátke, nejedná sa o zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ale o zmluvu o pôžičke, k reálnemu prevzatíu prostriedkov vo výške 200 eur, k tomuto súd nemá výhrady, avšak súd nepriznal žalobcovi ním uplatňované náklady vo výške 55 eur, ktoré si uplatňoval podľa článku IV. bod 5. rámcovej zmluvy, pretože nepreukázal z čoho konkrétne pozostáva táto suma skutočne vynaložených nákladov a ako k nej dospel. Rovnako nie je preukázané, či vôbec a akým spôsobom žalobca doručil prípadné urgencie a upomienky žalovanému. Okrem toho podľa názoru súdu by išlo o neprimeranú sankciu spojenú s omeškaním dlžníka, pretože tieto náklady tvoria z celkovej sumy poskytnutého úveru približne 25 % a teda ide o neplatné zmluvné dojednania v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o žalobcom uplatňovaný poplatok za poskytnutie

úveru vo výške 41,89 eur, ktorý podľa žalobcu má predstavovať náklady spotrebiteľa podľa § 2 písm. g) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, tak túto sumu súd nepriznal, keďže poplatok za poskytnutie pôžičky treba hodnotiť ako odmenu žalobcu, ktorú možno dojednať len pri úvere, nie však pri pôžičke. Keďže žalobca poskytol žalovanej pôžičku, dojednanie odmeny za jej poskytnutie v ich zmluve je rozporné so zákonom a neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Preto súd žalobu aj v tejto časti zamietol (rozsudok Krajského súdu Trenčín 5Co/659/2015).

54.Súd však priznal žalobcovi istinu poskytnutej pôžičky s úrokmi z omeškania vo výške zákonnej sadzby odo dňa nasledujúceho po splatnosti pôžičky.

55.O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu žalobcu v konaní podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žalobcovi priznal percentuálne náhradu trov konania vo výške 36 %.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania ä § 365 ods. 3 CSP) .

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.